

Alb (Lk) 2776

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 15 (2316) 2004 m. liepos mėn. 14 d.

Eina 48-tus metus

Melbourne

Švenčiausioji Mergelė Marija Škaplierinė

ŠVENTOJI MARIJA, MELSKIS UŽ MUS!

Garbės giesmė per amžius nenutyla,
Kurią Tau gieda Dievo angelai.
Kartu su ja prie Tavo kojų kyla
Ir mūsų meilė, tartum smilkalai.

Lenkiuos šventos didybės sužavėtas,
Ištarti Tavo vardo nedrįstu...
Jis, kaip kvapus aliejus, mums
išlietas,
Pasaulį mylimas visų tautų.

Galingas didis šventas Tavo Vardas!
O Vardas tas – šventoji Marija.
Gyvenimo kovoj – jis mano kardas,
Visa viltis mirties valandoje...

O melsk už mus, o melsk už mus,
Marija,

Vesk mus į savo meilės karaliją.

ŠVENTOJI DVASIA,

vis stipriau veik mūsų gyvenime!

kun. Vytenis VAŠKELIS

Vienos misionierės gyvenimo istorija pateikia įrodymą, jog dieviška malonė, pasinaudodama nauju tikinčio žmogaus atsivėrimu Jėzui, gal ir per visai nežymų asmenį palengva padaryti didelę įtaką nemažai žmonių daliai.

Nors toji misionierė sunkiai dirbo (rašytojas Francis McGawis liudija, kad ji Indijoje įvairiais būdais pagelbėdavo stokojantiems ir sergantiesiems), tačiau šios pastangos buvo mažai vaisingos. Tada ši moteris, norėdama, kad jos triūsą besidarbuojant Kristaus vynuogyne labiau laimintų Viešpats, pasiryžo geriausias savo valandas paskirti maldai ir, studijuodama Šventąjį Raštą, ieškojo Dievo valios.

Dieviškos jėgos stiprinama, misionierė pradėjo gyventi maldos gyvenimą ir, nepraėjus nė metams, ji parašė tokio turinio laišką: "Svarbiausia tais metais

buvo išlaikyti savo pasiryžimą. Buvau pratusi prie aktyvaus gyvenimo, visą dieną dirbdavau. Šis naujas gyvenimo būdas reikalavo tam tikrą geriausią dienos dalį praleisti meldžiantis ir studijuojant bibliją. Ar galite įsivaizduoti, kaip man reikėjo jaustis ir kaip dar kartais tenka jaustis dabar, kai matai kitus sunkiai dirbant, o pati ramiai sėdi savo kambarėje? Kaip tai atrodė neveiklu.

Daug kartų norėdavau vėl grįžti į skubotą gyvenimo tempą ir aktyvią veiklą, bet Dievas manęs neleisdavo. Tarsi kokia ranka mane vis sulaikydavo... Man buvo gėda už savo misionieriško gyvenimo metus, kai beveik nesimeldavau.

Kiekviena mano darbo sritis dabar klesti labiau nei kada nors anksčiau. Įtampa ir sunkumas pasitraukė. Džiaugsmas, jaučiant, jog gyvenimas yra subalansuotas: kai yra laikas, skirtas bendrauti su dievu, ir yra laikas, skirtas darbui, - teikia nuolatinę ramybę ir

poilsį".

Dėl šios misionierės dvasinio gyvenimo pasikeitimo ir uolios krikščioniškos veiklos per kelerius metus krikščionių skaičius išaugo iki šešių šimtų.

Šeštojo Velykų sekmadienio Evangelija byloja apie Išganytoją, kuris savo mokiniams kalbėjo: "Jei kas mane myli, laikysis mano žodžio, ir mano Tėvas jį mylės, mes pas jį ateisime ir apsigyvensime. (...) Globėjas Šventoji Dvasia, kur mano vardu Tėvas atsiųs, - jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs" (Jn 14,23,26).

Kas ieško Dievos meilės, tas atranda ir meilę artimui, nes neįmanoma, mylint Jį, nemylėti Jo mylinčių žmonių. O kadangi Kristaus meilė aprėpia visus žmones, todėl ir krikščionys (dažnai nesąmoningai) vadovaujasi indukcijos reiškiniais: kaip gelžies gabalas, padėtas šalia įmagnetinto daikto, įsimagnetina ir virsta magnetu (tiesa, tol, kol abu daiktai būna

MOTINA SUTVĖRĖJO, MELSKIS UŽ MUS!

Skaidrus malone trykstantis upelis,
Šaltinio savo nuostabi pradžia.
Tik vienas toks yra Marijos kelias –
Ji šviečia Dievo meile taip didžia.

... Nes Žodis buvo Dievas
Sutvėrėjas,
Ir Žodis tapo kūnu – kaip ir mes...

Į mūsų vargo žengė Jis gelmes,
Mus atgimdyt malone panorėjęs.

O pagirta tarp moterų,
Mergelė,
Pas savo Sūnų atsiminki mus,
Nes Tu žinai visus žmonių skausmus,
Visas gėlas, kurios čia širdį gelia.

O melsk už mus, Marija
Sutvėrėjo,

Nes mes tiek daug Jam
esam nusidėję.

šalia), taip panašiai ir tikintieji, kol jie yra šalia Viešpaties, tol jie patiria neišvengiamą Jo meilę ir tampa Jo magnetu, kuris traukia ne prie savęs, bet prie Kristaus. Tad kuo labiau esame susivieniję su Juo tikėjimo ir maldos saitais, tuo stipresnė Jo meilė mus valdo ir tuo daugiau žmonių Jis gali patraukti (per mus) prie savęs.

Kristaus meilės veikime ypatingas vaidmuo tenka Dievo Šventajai Dvasiai. Ji ne tik į mūsų atminties ir širdies klodus "įsodina" Jėzaus žodžių daigus, bet ypač, kai maldos metu su tikėjimu prašome, kad Šventoji Dvasia užvaldytų visas mūsų gyvenimo sritis, tuomet Ji nedelsdama atsiliepia į mūsų (Dievo valią atitinkančius) širdies troškimus ir taip pradeda veikti mūsų mintis, valią ir jausmus, kad mes pastebime savo vidinius pasikeitimus – tolydžio labiau mus valdo dieviškoji meilė ir vis mažiau mumyse šeimininkauja klatingoji savimieli.

Tesustiprina mūsų pasiryžimą gyventi maldos, tikėjimo ir meilės dvasia šie Motinos Teresės žodžiai: "Skleiskite meilę visur, kur einante, ir pirmiausia savo pačių namuose. Dovanokite savo meilę vaikams, žmonai arba vyriui, kaimynams... Tegul niekas, prisilietęs prie jūsų, nenuėina netapęs geresnis ir laimingesnis. Būkite gyva Dievo gerumo išraiška. Tegul geras būna jūsų veidas, jūsų akys, jūsų šypsena, jūsų šiltas pasisveikinimas".

Laiškas Redaktorei

Gerb. M. Geštautienei,

Siunčiu Jums nuoširdžiausius sveikinimus ir geriausius linkėjimus iš tolimos Lietuvos padangės.

Sužinojau visai neseniai, kad Australijoje II-jo pasaulinio karo lietuviai leidžia laikraštį "Tėviškės Aidai". Manau, kad nedidelei lietuvių bendrijos visuomenei trūksta žinių apie Lietuvos gyvenimą, ypač apie Rusijos okupacijos laikus. Be abejo, Jūs gavote mažai informacijos apie mūsų gyvenimą, todėl nutariau pasiųsti Jums keletą knygų.

Po rusų okupacijos ir įkalinimo Vladimiro kalėjime Nr. 2 pradžioje netekau kojos virš kelies, kalėjime susirgau plaučių džiova, o grįžęs į Lietuvą 1983 metais susirgau žarnyno vėžiu t.y. carcinoma, nes kalėjimuose buvo labai menkas, prastas maistas iš sugedusių maisto produktų. Žinokite, jei vyrai irgi virš 1,8 m svėrė tik apie 40 kg! Ką tai reiškia?!

Tardymų metu mušant geležiniais strypais t.y. šampalais iki sąmonės netekimo buvo pažeistas stuburas, kuriam išsivystė stuburo vėžys pradžioje L1 slankstelyje, o dabar jau nuėjo į III ir IV slankstelius. Likimas - aiškus!

Todėl parinkau keletą knygą, kad bent paviršutiniškai supažindinčiau Australijos lietuvius su tuo, kas vyko Lietuvoje. Daugiau padėti Jums neišgalioju, nes reikia vartoti labai brangius vaistus: Casodex 150, kurių viena dėžutė kainuoja 1254 Lt ir ampulės: Zolodex, kaina 551 Lt. Stengiuosi, noriu, kad pasaulis sužinotų kokia yra Rusija. Jos elgesys su žmonėmis yra biauresnis negu fašistų. Vokiečių fašistai išrengę žmones pastatydavo ant duobės kranto ir sušaudydavo. Tai trumpas baimės ir kančios laikas. O šalčio, bado mirtys Sibire?!

Rusų kankinimai buvo daug

Vytautas Kluonius

ilgesni ir žiauresni. Idėmiai perskaitykite politinio kalinio E. Ignatavičiaus išleistą knygą "Kryžius šiaurėje", tai įsitikinsite. Apie rusų okupaciją yra parašyta daug knygų, bet dauguma žmonių yra gimę ir augę prie rusų okupacijos ir yra paveikti tos komunistinės propogandos taip, kaip šiaurės korejiečiai, todėl jie irgi nelabai domisi mūsų kančiomis.

Vakarų politikai taip pat yra sumaterialę. Šiandien jie, glebėkščiuojasi ir bučiuojasi su Rusijos prezidentu Putin, t.y. KGB agentu, kurio sąžinė be abejo slepia ir atbukino komunistinę propoganda. Jeigu tarybinis laikotarpis iš mažutės Lietuvos, turėjusios apie 3,000,000 gyventojų, buvo įkalinta apie 200,000 asmenų, 500,000 buvo ištremta į Sibirą bado ir šalčio mirčiai, apie 3,000 buvo sušaudyti pagal oficialius davinius, 7,800 asmenų dingo be žinios, (reikia manyti, kad buvo nukankinti tardant), 35,000 žuvo partizanų. Ir niekas šiandien neieško tų nusikaltėlių, vykdyusių tautos genocidą.

Lietuvos trispalvė 1919 m. sausio 1 d. Gedimino pilies bokšte išskėlė karininkai K. Škirpa, P. Gužas ir savanoris Steponavičius

Šiandien tik Zurof ir Vyzental ieško žydšaudžių ir stengiasi nuslėpti, kiek žydų NKVD-istų 1941 metais talkino rusams, kas nukankino Telšių politinius kalinius Rainiuose...

Mažutėje Lietuvoje Izraelio yra apdovanota virš 500 asmenų už žydų gelbėjimą, o Prancūzijoje turėjusioje virš 42,000,000 gyventojų apdovanoti tik keletas. Apie tai Izraelis tyli! Labai daug yra neteisybės faktų, bet teisingumo pinigais yra užrištos akys. Tėmidei!

Baigdamas linkiu Jums geriausios kloties ir dirbti, kad ir po 1000 m. Lietuva būtų gyva ir nesuvirškinta globalistų!

Su pagarba,
Vytautas Kluonius

Norinčius parašyti arba paremti auka rašykite adresu:

Vytautas Juozapas Kluonius,
M.Gimbutienės g. Nr. 6 bt. 72,
Kaunas, Lithuania 52358.

Norinčius paskaityti knygų kreipkitės į redaktorę.

Nepavykusi privatizacija

Buvę partizanai, politiniai kaliniai ir tremtiniai, sąjūdininkai 1996 metų pradžioje buvusiuose KGB rūmuose įrengė Švč. Mergelės Marijos genocido aukų koplyčią. Ši koplyčia - tai priminimas apie tautos kančią, kentėjusių ir žuvusiųjų šiame bastione atminties įamžinimas, kančių apmąstymo, gyvenimo tikslo, švietimo ir maldos vieta.

2004 m. balandžio 14 d. Lietuvos gyventojų ir genocido tyrimo centras, savo direktorės D. Kuodytės iniciatyva, paspalčia ir neteisėtai likvidavo šią koplyčią.

Partizanai, politiniai kaliniai ir tremtiniai bei sąjūdininkai pakilo į kovą, kreipdamiesi į aukščiausias Lietuvos institucijas ir reikalaujanti, kad koplyčia būtų atstatyta. Tačiau D. Kuodytė nevykdė žmonių prašymų.

2004 m. gegužės 18 d. Seimo Žmogaus teisių komitetas, atsižvelgdamas į Lietuvos Sąjūdžio Vilniaus miesto susivienijimo "Labora" pareiškimą "Dėl koplyčios KGB rūmuose neteisėto likvidavimo", svarstė koplyčios likvidavimo klausimus. D. Kuodytė komisijai nepateikė jokių argumentų, dėl kurių būtų galima likviduoti koplyčią.

Mes prisimename, kaip sovietų valdžia, komunistai ir komjaunuoliai aršiai kovojo prieš Bažnyčią ir tikėjimą. Išgrobta bažnyčias sovietai paversdavo sandėliais. Matyt, D. Kuodytei ilgam atmintin įsirėžė buvusių bendraminčių komunistų ir komjaunuolių "žygdarbiai" naikinant tikėjimą. Matyt, ji nepriklausomus Lietuvos metais pasisistengė įgyvendinti išmoktas pamokas. Susidarė įspūdis, kad D. Kuodytė tebeveikia sovietiniais metodais. Turbūt ji, likviduodama koplyčią, norėjo privatizuoti šią patalpą. Seimo komisija neįtikino D. Kuodytės atsakyti koplyčią, tad buvo nutarta komisijos posėdį pratęsti koplyčioje.

Direktorės elgesys parodė neapsakomai žemą moralę, teisinių aktų ignoravimą, diktatorišką elgesį. Matyt, suprasdama savo neteisėtus veiksmus, sukelčius daugelio žmonių nepasitenkinimą ir bijodama prarasti direktorės kėdę, ji įsiparegojo atstatyti koplyčią.

Gegužės 19 dieną koplyčia buvo atstatyta.

Manau, kad D. Kuodytės įvykdytu koplyčios likvidavimu turėtų susidomėti Lietuvos generalinė prokuratūra ir Lietuvos policijos generalinis komisaras.

Leonas KEROSIERIUS,
Lietuvos Sąjūdžio Vilniaus miesto susivienijimo "Labora" tarybos pirmininkas

Autorė nuodugniai išstudijavo grafų Pliaterių genealogiją. Tiesą pasakius, giminės genealoginis medis labai palengvintų knygos skaitymą. Grafaitė Emilija savo bendraamžiui baudžiauninkui Antanukui, paprikaištavusiam kodėl ji Lietuvoje kalbanti lenkiškai, atsakė: "Aš - lenkaitė, lietuviškai kalba tik chlopai." (53 p). Vėliau paklausiusi guvernanto: "Pone Volfai, aš lietuvi ar lenkė?", pati sau atsako: "Natione polonus, gente Lituanus" (*Lenkų tautybės, lietuvių kilmės, lot. 77 p.*) (Bus daugiau)

Kalbos ir knygos metai...

Edmundas SIMANAITIS

Knygos autorė Emilija Liegutė surinko gausią medžiagą apie 1831 metų sukilimo heroję grafaite Emiliją Pliaterytę ir, papildę savo pasakojimą taip, kaip jai "diktavo žinios, nuojauta, vaizduotė." (218 p.). Apie tai kalba pati rašytoja. Skorpionas - zodiako ženklas lėmęs grafaitei "sudėtingą ir tragišką likimą". "Meniškos" sielos, savigrauzos kankinamų, nuolatos savimi nepatenkintų žmonių lemties ženklas. Jie trokšta žygdarbių, išskirtinio dėmesio. (...) tačiau gal šis egocentrizmas ir yra varomoji jėga, skatinanti "skorpionus" įprasminti save? Gal nepasitenkinimas pilka kasdienybė verčia siekti aukštų idealų? O gal kilni misija duodama iš

"EMILIJA PLIATERYTĖ" PASIRODĖ PAČIU LAIKU

aukščiau? Kaip protestas prieš blogį - už laisvę ir žmoniškumą? Galbūt visa tai iš Dievo, iš pačios Visatos?.. (9 p.) Ši citata apysakos pradžioje parodo išankstinį autorės nusiteikimą nupiešti neeilinės asmenybės portretą.

E.Liegutė kelia sau nelengvą uždavinį - pavaizduoti knygos heroję brestančio sukilimo sąlygomis. Po trečiojo Abiejų Tautų Respublikos padalinimo Lietuva atitenka Rusijai, išskyrus Sūduvos kraštą, kurį prisijungia Prūsija. Sukilėliai, siekiantys nusimesti okupacijos jungą ir atgauti laisvę, niekada nestokoja idealizmo. Autorė sutelkia dėmesį į Lietuvą. Ji nesiima nagrinėti, kodėl ir koku būdu didelė ir galinga Europos

vidurio valstybė nepajėgė apginti savo laisvės, savo žemių ir tapo lengvu stipresnių kaimynių grobiu. Ši tema verta naujo ir gilaus nušvietimo. Istorija yra tokia kokia yra. Jos nereikia nei gėdytis, nei mėginti ją dailinti.

Pasimokyti iš jos verta ir lietuviams ir lenkams. Juo labiau, kad išgyvename lūžtinį metų visai Vidurio Europai. Atsiranda visiškai naujos valstybių sambūvio sąlygos, kurias apibrėžia NATO ir Europos Sąjunga. Štai kodėl grafaitei Emilijai Pliaterytės gyvenimo ir kovų istorija mūsų epochoje įgauna be istorinio skambesio ir nūdienos aktualių akcentų.

Pirmiausia, Rusijos imperinės politikos tikslai nepasikeitė. Lietuva turi priklausyti Rusijai, nes ji "nuo amžių rusų žemė" (*iskonno russkaja zemlia, rus.*). Gali keistis tik imperijos pavadinimas ir valdovo titulas - caras, generalinis kompartijos sekretorius, prezidentas, o politikos tikslai buvo ir išliko iki mūsų dienų tokie patys. Antra, nenuostabu, kad ištisus metus trukusi sumaištis mūsų valstybėje, buvo, būtent, tos pačios imperinės politikos plataus masto provokacija.

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation
LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštautienė, email: mgestautas@hotmail.com
Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taisy savo nuožiūra.

Birželio Staigmenos

Maloni žinia, kad užsibaigė politinės intrigos, ir tauta išsirinko Prezidentą, kuriuo galima pasitikėti ir kuris tinkamai atstovaus mūsų šalį. Rinkimų daviniai rodo, kad balsų skirtumas tarp abiejų varžovų – A. Adamkaus ir K. Prunskienės – nėra didelis: vos 4%. Mat už K. Prunskienę balsavo Pakso, Uspaskich šalininkai ir kitataučių mažumos. Jeigu jai būtų pavykę tapti prezidente, o Uspaskich laimėti daugumą Seime, būtume turėję prorusišką Prezidentą ir ministrą pirmininką. Politinės intrigos tokiu atveju neužsibaigtų. O Lietuvai dabar reikia ramybės ir vienybės, kad kuo geriau išnaudotumėm naujas ES narės galimybes. Gaila, kad Grybauskaitė išvyksta į Briuselį, kur eis aukštas pareigas. Bet kartu ir gerai, nes ji galės mūsų kraštui padėti daugiau negu visas būrelis išrinktų ES parlamentarų.

Vyriausybė iki Seimo rinkimų liks ta pati. Iki tada yra garantuotas mūsų valdžios stabilumas. Labai gali būti, kad ir po Seimo rinkimų padėtis daug nepasikeis. Yra pakankamai laiko rinkėjams apsigalvoti ir balsuoti už stabilumo tąsą.

Tą pat mėnesį ES narės priėmė konstituciją, kuri nusako tarpusavio bendradarbiavimo normas. Dabar žinosime, ką mes galime patys daryti ir ką tvarkys centriniai ES organai. Pagrindinis ES įstatymas – konstitucija yra būtinybė. Kitaip sąjungoje nebūtų tvarkos, ir kiltų nereikalingi ginčai.

Turbūt jau visiems aišku, kad Lietuvos gerbūvis priklausys nuo mūsų pačių susiklausymo, iniciatyvos ir pastangų. ES tik suteikia palankesnes sąlygas mūsų krašto progresui.

Pasaulinėje politikoje svarbiausias įvykis tai alijantų valdžios perdavimas irakiečiams. Tiksliau sakant, buvo perduota tik nedidelė dalis valdžios. Buvęs gubernatorius Bremer slaptai perdavęs tą nevaldžią, tuoj pat išdūmė į JAV, nes padėtis Irake yra nerami ir pavojinga. Kaip iki šiol, taip ir po valdžios perdavimo Iraką valdys amerikiečiai per savo pasiuntinį, kuris turės apie 1000 tarnautojų. Be to, irakiečių valdžią sudaro Vašingtono parinkti žmonės. Min. Pirmininkas, pagal žiniasklaidą, yra CIA agentas. Savaime kyla klausimas, ar irakiečiai pasitikės ta valdžia? Pagal pirmas žinias, žmonės ją vertins pagal jos darbus. Jei jie pastebės, kad ji tarnauja Amerikos interesams, vėl prasidės terorizmo aktai. Visgi gale metų arba sausio mėnesį gal pavyks suorganizuoti rinkimus valdžios, kuri būtų tikrai nepriklausoma nuo išorės.

Tada irakiečiai perims ir naftos eksploatavimą, o alijantams bus proga tyliai pasitraukti iš kovos mūšio, kurį jie tragiškai pralaimėjo. Juk buvo visai kitaip suplanuota. Irake tikėtasi sukurti demokratijos modelį – pavyzdį kitom arabų šalim. O po to planuota pakeisti valdžias Irane ir Sirijoje, net ir Š. Korėjoje. Po skaudžios Irako pamokos vargu Amerika norės pradėti naujas invazijas, kurias turėtų daryti viena, nes talkininkų tokia akcijai vargu ar atsiras. Per NATO vadų konferenciją prez. Bush su Blair mėgino įtraukti europiečius į tą nesėkmingą Irako karą. Prašė padėti apmokyti irakiečių karius. Vokietija ir Prancūzija atsakė įsivelti į šitą konfliktą. Anglai-amerikiečiai

dr. Jonas
KUNCA,
M.D.

Irake laiko 140,000 karių, kurių uždavinys yra padėti Bagdado valdžiai, jei ji paprašytų pagalbos. Taigi tie kariai bene neturės ką veikti. Čia proga jiems patiem apmokyti irakiečių karius. Išėitų, kad Vašingtonui reikia ne tiek pagalbos, kiek naujos partnerystės, kad tokiu būdu ir europiečiai būtų supriešinti su musulmonų pasauliu. Suglaudus galima suprasti, kad alijantai jaučia pralaimėjimą karą Irake ir ieško priedangos iš ten pasitraukti lyg ir atiduodami valdžią irakiečiams. Privirtos ir prisiviliosios Irako košės puodą jie norėtų atiduoti NATO, kad šis jį grandytų. Bet europiečiai tokiai pagundai nepasiduoda.

NATO vadų konferencijoje prez. Bush mėgino pamokyti ES, kad ji priimtų ir Turkiją, kuri tam toli gražu nėra pasiruošus. Iš kitos pusės turkia nėra europiečiai. Taigi jiems ne vieta būti ES. Prancūzijos prez. Chirac Bush idėją griežtai atmetė pareiškdamas, kad tai ne jo reikalas, ką ES priima ir ko nepriima. Tai aštrus atskirtimas.

Kad suprasti Paryžiaus ir Berlyno laikyseną, turim įsigilinti į dabartinę padėtį, į kurią nuvedė vienašališka JAV politika Palestinoje ir nepateisintas Irako karas-pasaulio dominacijos pradžia. Irakiečiai suprato, kad tai ne tiek noras juos išlaisvinti, kiek tikslas perimti jų naftos išteklių eksploatavimą. Nesugebėjimas įvesti tvarką okupuotoje šalyje ir irakiečių belaisvių kankinimas davė pradžią aršiam pasipriešinimui, kurio alijantai negalėjo numalšinti ir, skubiai, ir net paslapčiom, perdavę valdžią Vašingtono patikimam pabėgėliam, pasitraukė iš fronto į karines bazes. Irakiečiai dabar kovoja ne už suimtą Sadam Hussein ar bin Laden, bet už jų šalies nepriklausomybę. Teroristai spėjo susiorganizuoti ne tik Irake, bet ir pasauliniu mastu. Ginklų jiem netrūksta. Jų krūvos dar tebeguli Irake, iš kur jie siunčiami ir į kitus kraštus. Atsirado ir nauji teroristų vadai. Ameriką jie laiko musulmonų pasaulio priešu ir žada su juo vesti šventą karą. Moderni karo technologija nėra sėkminga, kai tu nežinai, kas yra tavo priešas ir kur jis yra šiuo momentu. Taigi, karas prieš terorizmą greit nesibaigs. Jis nežada ir pergalės, kol amerikiečiai nepasitrauks iš musulmonų kraštų ir neprivers Izraelį pasitraukti iš užimtų arabų žemių. Politinė išmintis reikalauja iš europiečių neįsivelti į tokį karą. Dalis rytų europiečių, ką tik įstojusių į ES, to nesupranta, nes nesugeba atskirti Amerikos nuo jos vedamos klaidingos politikos. Ypač mūsų kaimynai lenkai čia persistengia klaidingai manydami, jog jie gali diriguoti sąjungą. Taip deja nėra nei bus. Tą politinę ir strateginę tikrovę mūsų valstybei būtų pravartu tinkamai įvertinti ir neprisidėti prie

ORIENTACIJA Į VAKARUS, NE Į RYTUS!

Pagaliau po metus trukusių sukrėtimų, kurių epicentru buvo tapusi prezidentūra (!) atsirado reali galimybė atkurti Prezidento institucijos prestižą, atgaivinti užsienio diplomatijos veiklą, pristabdyti svetimų spectarnybų aktyvumą šalyje, pasireiškiantį kišimusi į vidaus ir užsienio politikos reikalus. Turime Tautos išrinktą prezidentą Valdą Adamkų.

Keletas pastabų plaukiančių iš pastarojo meto įvykių apžvalgos. Pirmiausia niekaip negalima nusiraminti, manant, kad sumaištis pavojus jau išnyko. Artimojo užsienio spectarnybų įdirbis Lietuvoje išliko. Tai patvirtina ir rinkimų rezultatai. Rusijai palanki kandidatė į prezidentus Kazimira Prunskienė balansavo su Valdu Adamkumi prie ribos ir tik galutiname rezultate surinko apie 4,8 proc. mažiau balsų už varžovą. Pralošta ryškia, bet nedidele persvara. Provokacijų planuotojai tikėjosi, kad jau išmesto iš didžiosios politikos borisovinio prezidento R.Pakso "programa" bus tęsiama Kazimiro, ką pastaroji ne kartą tvirtino vykdysianti.

Toji "programa" pasireiškė valdžių supriešinimu, teisinės valstybės pamatų griovimu ir nuosekliu Lietuvos valstybės prestižo žeminimu tarptautinėje politikoje. Pažadėtų socialinių reformų net nemėginta imtis, nes tokio tikslo ir nesiekiama. Visos pastangos buvo skirtos pirmosioms trims užduotims įgyvendinti. Pradžia buvo stebėtinai sėkminga. Tik provokacijos planuotojai neįvertino aukšton kėdėn patupdyto asmens patirties ir būdo savybių. Paksas visiškai nepaisė Vakarų moralės vertybių, o prezidentui reikalingų nors išoriniam įvaizdžiui palaikyti savybių taip pat nebuvo.

K. Prunskienė taip primityviai, kaip R.Paksas, nebūtų veikusi. Tikriausiai jai, tapus prezidentė, būtų skirtas subtilesnis uždavinys – pasirūpinti promaskvietiškos orientacijos Seimo suformavimu. Uspaskich'o "darbo partija" tik nepažįstamiems FSB darbo metodų atrodė atsiradusi kaip Pilypas iš kanapių. Jos pasisekimas rinkimuose į Europos Parlamentą – tai dar vienas svarus nedraugiškos Lietuvai šalies spectarnybų pasiekimas. Šis įdirbis Seimo rinkimuose ateinantį rudenį bus panaudotas itin efektyviu būdu, panaudojant visą atnaujintą sovietinę populistinę retoriką dėl "skurstančiųjų gelbėjimo". Tikrasis tikslas – masinantys ES fondai (kas

neracionalaus maištavimo prieš ES kūrėjas. Tiesa, mums naudinga parodyti iniciatyvą racionaliai santykiuojant su mūsų rytų kaimynais. Bet ES politikai vadovaus gerai parinktas ES užsienio ministeris.

Pilnas svarbių įvykių birželis buvo geras Lietuvai ir Europai, o JAV pamoka, kad karais negalima įvesti demokratijos nei laimėti karą prieš terorizmą.

Edmundas
SIMANAITIS

juos įsisavins?) ir politiniai Maskvos dividendai Europos Sąjungoje per Lietuvos valdžios institucijas.

Išrinkus V.Adamkų Prezidentu šie pavojai smarkiai sumažėja, bet anaipol neišnyksta. Tačiau politinė krizė turėtų būti įveikta.

Rinkimų kampanija reljefiškai išryškino jau seniai žinomą būdingą visiems promaskvietiškos orientacijos politikams savybę. Tokie politikai, siekdami siaurų partinių, mandagių tariant, ir "grupinių" tikslų, nesivarždami imasi demagogijos ir nepaiso nei teisingumo, nei visuomenės moralės normų. Kazimira atvirai deklarudama savo, kaip būsimos prezidentės paramą "nuskriaustajam" R.Paksui, parodė visišką nepagarbą Konstituciniam Teismui, kaip institucijai, abejodama jo nutarimo pagrįstumu ir žadėdama atitaisyti "skriaudą". Vakaruose politiko bendravimas su pareigūnu sulaužiusiu priešaišką, o tai prilygsta išdavystei, ir nušalintu nuo pareigų, būtų absoliučiai nesuprastas ir netoleruojamas. Tai reikštų tokio politiko profesinės karjeros pabaigą.

Savaip įdomus ir pačios kandidatės tokio poelgio motyvas. Patyrusi politikė vargu ar galėjo nesuvokti savo poelgio pasekmių. Tikriausiai šiuo amoraliu manevru buvo siekiama prisivilioti rinkėjų balsų iš R.Pakso rėmėjų.

Darytina ir kita išvada. Libdemų partijos byrėjimas rodo, kad valstybiškai mąstantys nariai nelinkę leistis į avantūras. Dalis šios partijos rėmėjų atidavė balsus V. Adamkui.

Matome dar vieną bene patį įdomiausių reiškinį. Lietuvoje pilietinės visuomenės brendimas vyksta zigzago žingsniais. Posovietinė visuomenė niekaip negali staigiai pasikeisti. R.Pakso išrinkimas prezidentu parodė suklaidintos ar nesusivokusios visuomenės pilietinį nebrandumą. Buvo suteiktas pasitikėjimo mandatas tuščiažiedei demagogijai. "Reikia permainų" – toks buvo mestas pagrindinis šūkis tuo metu, kai Lietuvoje jau vyko esminės reikšmės valstybei ir jos piliečiams permainos – pasirengimas narystei Euroatlantijos sistemoje. Tik jose glūdėjo galimybės artimiausiu metu paspartinti ekonomijos augimą ir socialinių bėdų sprendimą. Vykstančių permainų "reforma" tegalėjo reikšti atgimimą į NATO ir ES sustabdymą ar atidėjimą.

Dabar rinkėjai aiškiai pasisakė už kryptį į Vakarus ir toks pasirinkimas džiugina. Savotiškai įdomūs laikinosios sostinės rinkėjų sprendimai. Kai dešimties universitetų miestas išsirenka meru psumokslį triukšmadarį liumpeną, belieka atsidusti ir stebėtis. Kai tie patys rinkėjai tampa V.Adamkaus forpostu prezidento rinkimuose ir laimi – norisi džiaugtis kartu su jais ir, žinoma, ... stebėtis. Bręstame banguodami ir, ačiū Viešpačiui, gebame atsispirti FSB kėslams ir apginti savo Valstybę.

Literatų užėiga

Kas gi čia? Užėiga su ALD ženklų? Gal tai dar koks nors motelis, kuriame galima bus pigiai apsimototi?

Apsirikote! Tai ne motelis, o kitaip pavadinta *Žodžio ir muzikos popietė*, kuri įvyks Lietuvių Namų jubiliejinėje salėje, gruodžio 29 d., 3 val. po pietų.

Literatų užėiga tai tiesiog svetainė, kur sueina poetai, rašytojai, muzikai, klausytojai ir šiaip žmonės, kurie domisi kultūra. O su jais pabendrauti ir pabuvoti toje užėigoje

ne tik galima, bet ir labai nuoširdžiai kviečiame, tik ne ilgam - keliom valandom.

Pavadinome kitaip, nes ir nuotaiką norime sukurti kitokią. Užėiga tai užėiga, o ne teatras ar koncertas. Visi čia apsilankę sėdės prie staliukų su vyno taure ir šio to pakramtymui. Gurkšnodami vyną - ar alų - jaukioje aplinkoje klausysimės čia pat tarp mūsų sėdinčių poetų, prozininkų, feljtonistų. O kad geroj svetainėj visuomet būna ir muzikos, jų

Sutaras

Nuotraukoje iš kairės: Raimondas Gužauskas, Antanas Fokas (vadovas), Eimantas Gurskas, Robertas Kunickas.

Ne mažai literatų jau sukvieta, ir į užėigą jie suvažiuos iš Adelaidės, Geelongo ir Sidnėjaus. Kas jie bus, dabar neskelbsime - norime truputį ir staigmenos palikti.

Ir ką gi galvojate - negi paliksim plikas užėigos sienas? Tad visi dalyviai kviečiami siųsti savo gražiausias nuotraukas, tegu šypsosi jūsų veidai iš visų pusių. Nuotraukų reikės ir Lietuvių Dienų leidiniui, tad jeigu galvojate, kad sienų dekoracijai tinka vienokia, o leidiniui kitokia - siųskite dvi!

Popietę organizuoja Aldona Butkutė, tad jeigu turite kokių klausimų, kreipkitės į ją, tel. 03-9387-3161 arba mobiliuoju 0425-775-641. Jos adresas: 69 Heller St., W. Brunswick, Vic. 3055. ALD Informacija

Mūsų tylieji, neapdainuoti didvyriai

E. VARNIENĖ

Visi gerai žinome, kad didvyriai, yra labai pasižymėję, didžiai nusipelnę kuriam nors tikslui asmenys, visais laikais garbinami ir didžiai gerbiami.

Šiais laikais per televiziją ir dienraščiuose didžiausios nuotraukos ir pirmi žinių puslapiai yra skiriami... kas sviedinį gerai paspiria, ar kamuoliuką į duobelę tiksliai įvaro, ar kas sugeba sukelti didžiulį triukšmą rekdami ir gitaras daužydami. Jie ne tik patraukia daugelio žmonių dėmesį yra didžiai gerbiami, gerai užmokami, bei trofėjomis apdovanojami. Taip, mūsų yra sensacijų pasaulis, kuo neįdomiau elgiamasi, tuo daugiau dėmesio atkreipiama. Gražių pavyzdžių, gerų žmonių darbai gauna reto atgarsio, ne mada būti geru žmogumi, niekas juos taurėmis neapdovanoja, ant pečių nenėšioja.

O tačiau visiems žinoma: kad įvairiose ligoninėse, senelių prieglaudose, įvairiose šelpimo organizacijose be jokio atlyginimo darbuojasi mūsų tylieji didvyriai. Ir jų yra daug! Jie eina ir dirba iš meilės žmogui, nešdami viltį ir pasitikėjimą žmogumi, gelbsti iš liudėsio ir skurdo. Mes, lietuviai, patyrę tiek daug nelaimių ir skriaudų, esame ypač jautrūs nelaimingiesiems, todėl ir kūrėm įvairias organizacijas išsivijoje ir darbavomės, itin padėtume savo nelaimingiesiems tautiečiams. Mūsų čia sukurtos socialinės globos ir Katalikių Moterų Draugijos ypač sparčiai darbuojasi padėdamos įvairioms institucijoms, mokykloms, seminarėjoms, bei našlaičiams Lietuvoje. Prieš keletą metų atvykęs kun. Hermanas Šulcas mus ypatingai paveikė savo išgyvenimais ir sujaudino savo pasiaukojimu benamiams vaikams, sukurdamas jiems sodybą Lietuvoje. Štai kur mūsų tylieji didvyriai darbuojasi, o jų pasiaukojanti dvasia švelnia banga apjuosia ir kitus norinčius atverti savo širdis geriems tikslams.

Melbourno Lietuvių Katalikių Moterų Dr-ja šiam tikslui yra atidariusi sąskaitą "Talkoje", norintiesiems šiam geradariui padėti. Ir štai, Adelaidės Katalikių Moterų Dr-ja taip pat darbuojasi ir prisideda prie šių namų išlaikymo ir tik per paskutinius kelis mėnesius: paruošusios gedulingus pietus kelioms šeimoms, surinko gan gražią sumą: per J. Bardausko laidotuves \$630, E. Šimkienės - \$300, A. Krivickienės - \$215, S. Varno auka šiam tikslui \$50. Viso išsiųsta į Melbourno atidarytą sąskaitą kun. H. Šulcui paremti \$1195.

Tai tik vienas mažas lašelis Adelaidės Katalikių Moterų Dr-jos narių geradarystės, nes jos metų metais darbuodamosios sušelpia daugelį kitų institucijų, bei organizacijų, kur tik atsiranda reikalas. Ir tai visa daro tik iš meilės žmogui, iš tikimais tarnaudamos savo prisiimtą šūkiui - Tiesa ir meilė. Raginame visus tautiečius atkreipti dėmesį ir savo auka prisidėti prie šių gražių didvyriškų darbų.

Kaunas - muzikoj paskendęs

Danutė LEVICKIENĖ

Keleta savaičių vyko Pažaislio muzikos festivalis. Normaliai einant Laisvės Alėja, girdisi visoki gatvės muzikantai. Per festivalį tuo labiau. Sodo parkelyje, prie muzikinio teatro, dienos metu grojo "rock & roll" orkestrai. Muzika energinga. Šiuolaikinė. Prieš knygyną, porėlė iš Pietų Amerikos dūdelėmis grojo - linksmino praeivius.

Labai gerą įspūdį padarė iš Vokietijos atvykęs jaunimo choras. Giedojų ir dainavo Jėzuitų bažnyčioje, kurios nuostabi akustika. O jau taip išdrisuotas choras! Kiekviena gaida sureikšmintą, kiekviena frazė valdoma. Kai grįšiu, mano vyrų choras kentės.

Buvau pakviesta į Muzikinį teatrą, "Bajaderės" pastatymą. Labai geras. Spalvingi kostiumai, o balsai tai balsai.

Sekandią dieną Filharmonijoj dainavo Bingelio choras Bramso "Requiem" ir kantatą. Nuostabiai gerai. Pasaulinio lygio.

Visuose Kauno kampuose vyko įvairūs parengimai. Kaunas dainavo. Kauno 80-tasis Dainų Šventės jubiliejus prasidėjo Vienybės aikštėje - priešais Karo Muziejų. Varpinei grojo Giedrius Kuprevičius. Iš ten, palydimi pučiamųjų orkestro, chorai su vėliavomis ėjo Laisvės Alėja, pro Soborą, į kalną, pro stadioną į Dainų Slėnį. Keturias valandas, be pertraukos, vyko Dainų šventė. Neprailgo. Malonu, kai dauguma dainų pažįstamos, galėjom kartu dainuoti. Kol chorai persirikavo, publika ne nuobodžiavo, nes vyko lietuviškų tautinių drabužių pristatymas ir tautiniai šokiai.

O kaip įspūdinga, kai vakare, prie Kauno Pilies vyko parengimai.

Tris vakarus iš eilės vyko nuostabūs pasirodymai. Penktadienį ant arklių atėjo riteriai: pasirodė Jogaila, Kęstutis ir Vytautas... vyko pasaka pagal Maironį. Šeštadienį - operos arija - dainavo patys geriausi dainininkai iš visos Lietuvos. O Lietuviški baritonai... nuostabu! Sekmadienį - ištraukos iš operėčių. Orkestras atvykęs iš St. Peterburgo, ir keli solistai svečiai iš Italijos, Jugoslavijos, ir Rusijos... ir nė kiek ne geresni už Lietuvius.

Joninės

Dvidešimt ketvirta diena paskelbta Joninių šventė - laisva darbo diena. Tai dvidešimt trečios dienos vakare, žmonės pasirenę tikrai švęsti. Su kompanija nuvykome į Kernavę. Kokia nuostabi šventė. Susirinko keletai tūkstančiai visokio amžiaus žmonių. Aikštelėj visą naktį grojo gyva muzika. Žmonės šoko. Alus plaukė. Publika kultūringa. O einant į piliakalnius, reikėjo praėti pro Jievaro vartus. Prie takelio susibūrė kaimo dainininkai ir daina lydėjo praeivius.

Saulėi besileidžiant, ant kiek vieno piliakalnio užkurti laužai. Vainikus pynė, burtus būrė, orkestrėliai grojo, sutartines dainavo, per laužą jaunuoliai šoko, o pusę pirmos ryto leido vainikus su žvakutėmis į upę... graži šventė.

Rinkimai

Sekmadienį vakare paaiškėjo kad laimėtojo mandatas bus labai neryškus. Vienu metu kompiuteriai skelbė kai Prunskienė turėjo 53% balsų - nosį pakabinę

Adamkaus pritarėjai ėjo lėtai, dejuodami. Įdomūs žmonių samprotavimas. Vieni balsuoja už Prunskienę, nes ji moteris ir jau atsibodo, kad vyrai valdytu. Tačiau, tų pačių žmonių atsiklausus koks skirtumas tarp Adamkaus ir Prunskienės politinės platformos - tyla. Kodėl nebalsuoja už Adamkų 'nu jau senuko gaila... jis per senas' Pakalbėjus su Kauno intelektualais, visi balsavo už Adamkų. O kai rezultatai paskelbti, spauda labai pozityviai atsiliepė apie Adamkų ir net tie kurie už jį nebalsavo liko patenkinti.

Ieškau šiukšlių dėžės

Stoviu namų kieme iš ieškau šiukšlių dėžės (konteinerio). Priėjau prie pagyvenusios moters ir paklausiau. "Kur yra šiukšlių dėžė?" Ji keistai į mane pažiūrėjo ir sako "Nu toloka,... galite po kaire eiti, bet ten komplikuota. Geriausiai eikit po dešinę, prie sekandios gatvelės pasukit į kairę ir staiga vėl dešinėn pasukit, tada tiesiai tiesiai"

Aš nesuprantu. Man tik reikia išmesti prisirinkusias šiukšles. Nejaugi čia tikrai man reikės eiti ieškoti 'konteinerio'. Prieinu prie jaunos porės, ir vėl klausiu, "Kur galėčiau rasti šiukšlių dėžę?" Jaunas vyrukas man atkartoją tą pačią litaniją. Nesąmonė! Einu pagal nurodytus takus ir praėjus keletą gatvelių - radau.

Dabar jau išmokau daryti kaip ir kiti gyventojai. Pirmiausiai reikia mažai šiukšlių turėti. Kas dieną einant į darbą, pasiima maišelį ir padeda į šiukšlių dėžes kurios randasi gatvėse.

Šaunuoliai oreiviai 16-tame Pasaulio karšto oro baliono čempionate Milduroje

laimėjo 13-tą vietą pilotas Rimas Kostiuškevičius, 34-tą vietą Valerij Machnorylov ir 48-tą vietą Gintautas Mockaitis iš 87 komandų atstovaujančių 38 kraštus. Valio oreiviams! Daugiau žinių rasite www.2004worldsballoons.com.

Lietuvių oreivių grupės vadovas, Gintautas Mockaitis sutiko atsakyti į šiuos klausimus:

Kada pradėjote skraidyti oro balionais ir kas tam paskatino?

Pradėjau skraidyti 1988 metais ir visada turėjau tokią svajonę.

Kas jus finansavo?

Truputį Lietuvos Oreivių Draugija, truputį reklamuojama kompanija, daugumoje nuosavos lėšos.

Kiek šalių aplankėte, ar turite apdovanojimų?

Visa Europa, Amerika, Japonija, o dabar ir Australija. Lietuvos čempionatą laimėjau tris kartus, o vicečempionatą 7 kartus.

Kas pakvietė jus į Australiją?

Į Australiją vykome ne kaip į šalį, bet kaip į Pasaulio čempionatų varžybose

išlaikyti vieną iš pirmų trijų vietų, kad gautume teisę atstovauti šali.

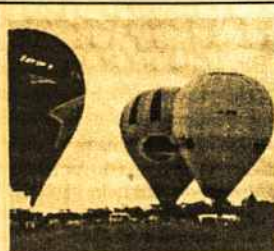
Kaip patinka šis kraštas?

Žavi ramybė ir saugumo jausmas. Pažiūrėti gražu ir įdomu, kaip ir daugelyje kitų kraštų, bet gyventi nenorėčiau – man labiausia patinka Lietuvoje.

Noriu geru žodžiu paminėti ir kuo nuoširdžiausiai padėkoti Melbourne lietuvių bendruomenei ir asmeniškai Ritai Mačiulaitienei už pagalbą ir rūpestį visos mūsų viešnagės Australijoje metu.

Ką dar norėtumėte pasidalinti su mūsų skaitytojais?

Lietuvos oreiviai ir aš tame tarpe 1988 m. buvome pirmieji tuometinėje Sovietų Sąjungoje pradėję šį sportą. Po to lietuvių

Iš k.-Gubernija-iki pergale!, Gariūnai ir Vilkmergės balionai sėkmingai skraidė balionų čempionate Milduroje birželio 26 - liepos 3 d.d.

Pilotai pradžiugino padėjėjus juos paskraidydami - iš k: pilotas Rimas su melb. padėdėja R. Mačiulaitiene, kuri žemai beskraidanti spėjo nuskinti apelsiną!

Iš k: Po sėkmingo skrydžio padėjėjai Peter, Rae, B. Kymantienė su pilotu Valerij (2002 m. tapo dešimtas pasaulyje - "world ranking") R. Mačiulaitienės nuotraukos.

pastangomis buvo apmokyti pirmieji oreiviai Latvijoje, Rusijoje ir Ukrainoje. Australija man patinka, kaip nematytas egzotiškas kraštas su savita gamta ir nuoširdžiais žmonėmis.

Ačiū už atsakymus ir linkime visokeriopos sėkmės atstovaujant Lietuvą.

R. Mačiulaitienės nuotraukos.

Aeroste Melbourn birželio 23 d., iš k: oreiviai - Ž. Kazlauskas, S. Kalašnikovas, Roma ir Rimas Kostiuškevičiai, G. Mockaitis, Š. Ziedas (Melb.), Šarūnas Mockaitis, P. Kviecinskas (Melb.), priekyje G. Vaicikevičius, D. Stakeliūnas ir Rokas Kostiuškevičius.

Visos trys komandos iš Lietuvos pabendravo su sirgaliais iš Canberros ir Melbourn. Prie Murray upės oreiviai pirmą kartą valgė kengurienos.

KELETA KLUBO ARTIMOS ATEITIES GALIMYBIŲ KURIĄ KRYPTĮ MES NORIME PASIRINKTI? KVICIAME NARIUS PAGALVOTI APIE ARTIMĄ KLUBO ATEITĮ

(Tęsinys iš praeito numerio)
Ar mums pasiseks išlaikyti klubo lietuvišką charakterį??

Taiigi, gal būt jau atėjo laikas paklausti: „Ko mes iš vis norime iš Lietuvos klubo“? Pabandykime atsakyti į keleta klausimų:

1. Klausimas. Ar mes norime išlaikyti klubo charakterį tokį, kaip jis dabar yra?

Jeigu taip, tai reiškia, kad turime nekeisti dabartinės padėties. Dabar beveik išimtinai tik pirmoji karta naudojami klubo patalpomis sekmdieniais po mišių, vis dažnėjančių šermenų proga ir per tautines šventes. Platesnės veiklos, įvairių renginių jau beveik nėra, nes pirmosios kartos atstovų garbingas amžius žymiai riboja jų veiklos apimtį. Nieko nekeičiant, dabartinę padėtį galima taip apibūdinti:

Laiikome pirmo aukšto patalpas apie 200-250 dienų per metus laisvas. Antras aukštas jau gan senokai yra vartojamas tik simboliškai. Jaunoji karta, tai yra tautinių šokių grupės, klubą lanko antradienio vakarais ir šeštadieniais iki maždaug penktos valandos vakaro (ačiū p. Daliai Antanaitienei už jos darbą, išlaikant jaunimo tarpe susidomėjimą mus visus jungiančia viena iš daugelio sričių lietuvių kultūrine

veikla). Jaunimas labai retai pasirodo klube sekmdieniais ir nedalyvauja kaip žiūrovai per tautines šventes ir minėjimus. Jų taip pat nedomino ir nedomina lietuviški koncertai (net ir jeigu muzikiniai renginiai yra atveži iš Lietuvos). Teko pastebėti, kad pavyzdžiui net ir šiais metais per gerai paruoštą Birželio 14 dienos išvežimų minėjimą (ačiū bendruomenės valdybai!) beveik nesimatė antros ir trečios kartos lietuvių kilmės asmenų (išskyrus rengėjus). Nėra labai daug vilčių, kad lietuvių kilmės jaunimas staiga susidomės ir užsimanys tapti Lietuvos klubo nariais. Nors apie 60 iš jų tarpo pareiškė norą per neseniai pravestą apklausinėjimą tapti klubo nariais (tur būt iš pareigos jausmo?), tačiau dar nedaug iš jų padavė prašymus ar apsilankė klube. Nei vienas iš jų, nors buvo kviesti,

neatvyko į paskutinį metinį narių susirinkimą. Ar tai nereiškia, kad pritraukti „jaunimą“ mums reikia ieškoti kitokių kelių?

2. Klausimas! Ar mes norime sutikti su realybe, kad išlaikyti grynai lietuvišką klubo charakterį mūsų mažai bendruomenei yra praktiškai neįmanoma?

Jeigu į tą klausimą atsakome teigiamai, tai logiška išvada iš to būtų, kad yra būtina pakeisti klubo veiklą ir neapsiriboti vien tik lietuviškos kultūros puoselėjimu. Profesionalai rengėjai (entrepreneurs) siūlo mūsų klubą North Melbourne padaryti žinomu universalios muzikos „entertainment (pramogų) centru“, pritraukiant žinomus artistas, muzikos ar teatro renginius. Jų programa susidarytų iš blues, jazz, acoustic ir world music koncertų, taip pat comedy and cabaretinio stiliaus spektaklių (Pastaba - kai kurių muzikos terminų net nesistengiau versti į lietuvių kalbą, nes angliški daug kur praktiškai yra pasidarę universlūs terminai)

3. Klausimas. Tokiu atveju gal būt reikėtų išnuomoti klubo patalpas profesionaliems rengėjams-entrepreneurs (nes mes tai padaryti patys nesugebame) ir tuo būdu ne tik pritraukti į mūsų klubą platesnę visuomenę, bet ir dabar klube nesilankančius lietuvių kilmės jaunesniųjų kartų asmenis (panašiai taip, kaip būdavo per p.Tomo Zdaniaus ruošiamus džiazos vakarus)?

Manau, kad mūsų jaunimo tarpe yra

pakankamai talentingų asmenų, kurie irgi sugebėtų panašius renginius suorganizuoti ir praveisti. Tačiau suruošti vieną kitą renginį ir įsipareigoti būti atsakingam už klubo veiklą ilgesnį laikotarpį (bent metams?) yra du skirtingi dalykai.

Reikia neužmiršti, kad Rugsėjo mėnesį baigsis visų valdybos narių kadencija ir, nežinant kokio amžiaus asmenys sudarys sekančią valdybą, gali būti, kad mes būsime kitais metais priversti samdyti klubo vedėją – menedžerį.

Numatomos Lietuvos klubo patalpų naudojimo gairės:

- Profesionalūs rengėjai (entrepreneurs) visų pirmą puoselėtų džiazą muziką, įvairias teatro grupes ir šiaip muzikos bei šokių vakarus, be to - įvairių profesinių grupių susirinkimus (conferences, symposia, work shops etc.) Savaitės bėgyje klubo patalpos tokiems renginiams būtų naudojamos gal būt tik pora kartų, išskyrus festivalius, kurie galėtų tęstis vieną ar kitą savaitę kelias dienas iš eilės.
- Patalpų naudojimas klubo narių reikalams visuomet turės pirmenybę prieš rengėjų poreikavimus, net ir tomis dienomis, kurios pagal sutartį yra numatyta rengėjams (tačiau, savaime suprantama, kad tokiu atveju mums reikėtų jiems apie tai bent prieš 4-6 po \$2.000 per savaitę. ... (Bus daugiau)

Iš knygos "PO EUKALIPTAIS"

Alė LIUBINIENĖ
(Tęsinys iš praeito nr.)

ŠOKIAI CATHEDRAL SALĖJE

Atsisakiusios vyrų pasiūlymų palydėti mus namo, greitai bėgom Victoria gatve iki Elizabeth gatvės, kad nepraleistume paskutinio tramvajaus namo.

Sėdėdamos tramvajuje, pamiršom savo nušoktas, skaudžias kojas, ir erzindamos viena kitą, dalinomės vakaro išpuščiais. Ir taip nepajutom kaip privažiavom O'Heas Road. Išlipusios ten, mėnesienoje, nešdamos batus rankose, ėjom basos namo dainuodamos pilnu balsu "Tango Nokturno... Santa Lucia... ir kas tik mums atėjo į galvą. Išbuavusios, pamiršom, kad jau buvo po vidurnakčio. Ilgai netrukus pradėjo užsidegti šviesos languose abiejose pusėse gatvės. Prasiskleidę užuolaidos ir pasirodė galvos.

- Nutilkit jūs... Ar nežinot, kad jau po vidurnakčio... Jūs ne miške čia... - žmonės keikė mus iš visų pusių.
- Atsiprašom... Atsiprašom... - apsvaigusios po tokio įspūdingo vakaro, mes kikenom toliau, visai negalvodamos apie vėlyvą laiką ar kad ką nors blogo jiems darėm.

GYVENIMO PAMOKOS

Po kelių savačių išmokau taip greitai siūti kojines, kaip ir kitos mašinistės. Mano alga padidėjo, pasijaučiau saugi ir patenkinta savo nauju darbu. Grįžus namo po darbo su malonumu ruošiau vakarienę. Čiauskėjau su kitomis moterimis virtuvėje, plaudama ir piaustydama daržoves, o vėliau maišydama jas su mėsa puode. Verdant maistą susigrūdusioji virtuvėje ant smirdancio žibalinio primuso, ir bandant kas vakarą ant Petro įvairius mano pačios išgalvotus patiekalus, buvo pilna nuotykių ir netikėtumų. Tuo pačiu aš turėjau išmokyti tolerancijos ir kitoms virėjoms kišant nosį į mano puodą...
- O Dievuliau, kokia skani sriuba, - Petras mane dažnai pagirdavo, vieną vakarą jis dar tarstelėjo.
- Iš tavęs vieną dieną bus gera žmona.

Aš susitraukčiau, nes žodis žmona mane vėl užpykino. Ką jis galvoja kas jis yra? Aš siutau iš pradžių, bet kai jis pradėjo tą kartoti dažniau, nustoju kreipti dėmesį į jo nekaltas pastabas ir pamažu pradėjau įvertinti jo draugystę. Nors jo išvaizda nebuvo patraukli, greitai susigaudžiau, kad jis buvo daug gudresnis ir išmintingesnis negu aš, ir kitus gražuolius kuriuos pažinojau. O man tokio draugo ir reikėjo, kuris man patartų ir pristabdytų, kad nepasileisčiau į lankas. Vėliau sužinojau, kad karo metu jis buvo lakūnas vokiečių aviacijoje. Prieš baigiantis karui, jį sąjungininkai pašovė virš Šiaurės jūros.
- Žinai, Ale, kai aš plūduriavau tarp ledo gabalų, mano kūnas greitai stingo ir buvau bailsiame skausme. Nemaniau, kad aš išgyvensiu kam nors papasakoti šitą savo istoriją, ypatingai tau, - užbaigęs, pamerkė man akį.

Šiurpas perbėgo man per kūną, kai aš prisiminiau savo vaikystės nuotyki, kada ledas pradėjo lūžti po mano kojom prūde ir aš beveik

nuskendau.

Jam tęsiant ir toliau tą baisų laiko momentą Petro veidas pasikeitė, o jo akys nuklydo į tolį.
- Sekundės buvo lyg valandos, - jis tyliai murmėjo. - Mano kūnas sustiro ir po to apmirė, - Petras užsidengė veidą su ranka ir sudrebėjo.

- O kas tada? - žingėdavau.
- Praradau sąmonę.
- Bet kaip tu išlikai gyvas? - aš jam nedaviau ramybės.
- Aš pats tikrai nežinau. Tik atsimenu, kad po kurio laiko atsibudau vokiečių povandeniniame laive. Tikras stebuklas... Pats Dievas turbūt mane išgelbėjo iš tos peklos, - ir be žodžio pakilęs, paliko mane sėdinčią ant laiptų su daug neatsakytų klausimų.

Sėdėdama ten kurį laiką, ieškojau atsakymų į daug bauginančių įvykių, kurie man ir kitiems atsitiko laike Antrojo Pasaulinio karo Europoje, bet jų negalėjau rasti. Tada pradėjau galvoti koks mano gyvenimas būtų buvęs Lietuvoje, jeigu tautos nebūtų užpuolė ir išprievartavę kitas tautas, ir žmonės būtų palikti gyventi taikoje. Kaip būtų, jeigu visi būtume laisvi nuo baisių, žiaurų karo ir okupacijų pergyvenimų, kurie dar ir dabar tebepersiekioja nekaltas, jaunas ir senas, aukas?

Aš klausinėjau savęs ar kada nors išsilaisvinsiu nuo praeities atsiminimų, kurie dar kankino mane sapnuose, pažadindami siaube ir neviltyje. Negalėjau rasti atsakymo ir prasmės visam tam. Tada prisiminiau viziją Švento Petro, kuris mums bėgant tarp kulku iš namų mus gelbėjo ir kaip aš iš širdies dėkojau Jam už pagalbą. Kadangi namuose nebuvo vonios su bėgančiu, šiltu vandeniu, tą šeštadienį, Monika, Eva ir aš susidėję į krepšius muilą, rankšluosčius ir cilute švarių rūbų, išėjom į Sydney Road pasigauti tramvajų į miesto maudyklą.

Ten, susimokėjusios už įėjimą, kiekviena gavom po atskirą vonios kambarį. Vonios kambarėlyje užsirakinau duris ir pasileidau karštą, garuojantį vandenį. Kadangi naudojimo laikas buvo ribotas, tai aš greitai nusirengiau ir nepatikrinus vandens temperatūros, išokau į jį.
- Oi, oi... Karšta... Oi, oi... - nusideginus, šokdama lauk iš vonios šaukiau. Pasžiūrėjau į savo kojas. Jos buvo raudonos, kaip garnio ir nebegalėjau daugiau įlipti į šiltą vandenį.

Prašydama Dievo, kad nepavirtau į pūslės, aš greitai išleidau karštą vandenį lauk ir prileidau šaltą atvėsinti kojom. Drebėdama apsiploviau save su šaltu vandeniu. Pamažu kojos pradėjo atvėsti, o kai skausmas aprimo, vėl dejuodama užsimoviau kojines ir batus eiti namo.

Pakeliui, grįžtant namo, mano draugės nenustojo erzinti, kad buvau tokia žioplą. Užpykau ant jų ir kol grįžom namo nustoju net kalbėti su jomis.

Petras pasitiko mus prie durų. Pasivedęs mane į šalį paklausė ar nenorėčiau eiti į kiną su juo pažiūrėti kažkokią "western" filmą su Gene Audrey, O kaip dar pažadėjo užmokėti už įėjimą, aš daugiau nesispardžiau.

Tą popietę Eva ir Monika nenustojo mane erzinti. Nesvarbu

Pakalbėkime apie sveikatą...

Skausmą nugalėk meile

"Kaip aš dabar gyvensiu?" - šis klausimas dažniausiai neaplenkia nė vieno, netikėtai praradusio savo artimą. "Kaip viena užauginsiu vaikus, išlaikysiu namus?" - blaškosi moterys, netekusios maitintojo ir mylimo žmogaus.

Netikėta mirtis užklumpa mus nepasiruošusias, skausmas užgožia gyvenimo džiaugsmą. Gyvenimas, atrodo, nebetenka prasmės...

Kiekvienas savo skausmą išgyvename skirtingai. Aplinkiniai skuba patarinėti, raminti. Viena griebiasi vaistų, kita plūsta ašaromis, trečia, žiūrėk, savo skausmą ima skandinti taurelėje.

Po mylimo ir artimo žmogaus mirties paprastai gedime metus ir daugiau. Kaip svabu per tą laiką suvokti, kad toji mirtis nebuvo bausmė mums už mūsų klaidas. Todėl neteiskime savęs už būtas ir nebūtas nuodėmes, už tai, kad buvome nepakankamai atidžios ir geros išėjusiajam. Neleiskime prasiveržti pykčiui bei isterijai. Beje, taip gali atsitikti ir prieš mūsų valių. Tuomet belieka leisti išsilieti savo jausmams, išsiverkti, išsikalbėti. Draugai ir artimieji supras. Dažniausiai jiems tereikės tik išklausti. Nesiveržykime ašarų.

ką aš bedariau ar sakiu, vis buvo negerai. Negalėjau suprasti, kodėl mes taip pykome. Kažkas virė tarp manęs ir jų, bet nežinojau kas.

Kinas Bell gatvėje buvo maždaug pusė valandos ėjimo. Ir taip pavalgė vakariene, mudu su Petru skubiai išėjom. Pakeliui užsukom į "Milk Bar" nusiprikti šokolado. Nuėjus ten, bebuvome likę bilietai tik priekinėms vietoms prie pat ekrano. Sėdėdami pirmoje eilėje, mes sukinijom galvas visą vakarą, sekdami Gene Audrey ant "palamino" žirgo lakstant nuo vienos pusės ekrano į kitą. Užsibaigus filmui, mes išėjom lauk su skaudžiais sprandais, pasižadėdami sau niekada daugiau neviluoti.

Buvo vėsi pavasario naktis. Pakeliui namo Petras mėgino paimti mane po parankę, bet aš atstūmiau jį kiekvieną kartą, galvodama ką mano draugės pasakytų, jeigu jos pamatytų mane einant į parankę su vyru, kuris vos siekė mano ausį.

Kai grįžom namo, Monika ir Eva jau miegojo. Ant pirštų galų aš įslinkau į miegamą, nusirengiau ir mėginau palsti po dekiu. Monika gulėjo mano čiužinio pusėje, o Eva kitoj. Bandžiau įlįsti į jų tarpą, bet jos atsibudo ir išstūmė mane lauk.
- Kokia tu esi kilni draugė, Ale, - Eva su pašaipa burnojo ant manęs.
- Taip... Drauge... - Monikos balsas buvo pilnas sarkazmo.

- Kas dabar darosi? Ko jūs taip ant manęs? - nustebus paklausiau jų.
- Drauge... Jo... Su "shorty"... Pati viena su juo ėjai į kiną... - Eva vėl suburnojo, sukdama ant kito šono.
- Kodėl ne? Jis manęs paprašė. Jeigu jūs būtumėt jam truputį mandagesnės ir nevadintumėt jį "shorty", kitą kartą jis gal ir jus pasikviestų vietoj manęs, - aš užrikau atgal.

G a l i m e verkti dieną, dvi, tris. Galime rėkti ir šaukti, kad tai neteisinga - galbūt palengvės mūsų kūni, apsaugosime jį nuo netikėtų lygų.

Nepiktnaudžiaukime vaistais - jei kūnas ir skausmas trumpam nurims, visa tai po kurio laiko sugrįš. Ir dar skaudžiau. Dar blogiau, kai norime jaustis auka. Neleiskime to. Supratusias, kas įvyko, keiskime savo gyvenimą ir keiskimės pačios. Susidūrusios su mirtimi, nepradėkime niekinti gyvenimo. Mirusieji mums to neatleis. Turime liautis gailėtis savęs ir toliau gyventi savo gyvenimą.

Ir visai nebijokime liūdesio. Šviesus liūdesys palengvins skausmą, dar geriau, jeigu jis užims jo vietą. Liūdėdamos galime galvoti apie savo mylimą mirusį žmogų, bendrauti su juo maldoje ir meditacijoje. Tai nebūtina atlikti tik bažnyčioje. Toks tylus ir šviesus liūdesys patiks ir mirusiam. Jam nereikia mūsų sielvarto, ašarų, aimanų. Jam tereikia mūsų maldų - to moko daugelis mąstytojų ir dvasinių mokytojų. Maldos už mirusiuosius turi didelę galią. Tai pagarbos ir meilės dovana mūsų brangiam žmogui, o mums jos suteikia palaimą. Į maldą, kuri išreiškia gailėtį ir viltį bei nuoširdų prašymą, kad aukščiausiasis atleistų mirusiam nuodėmes, kaltes ir suteiktų palaimingą amžinybę, įpinkime savo meilės jam žodžius: tikrai nurimsime. Šioje tyloje tegul skamba mūsų meilės aidas.

Neleiskime, jog kančia, sielvartas ir liūdesys užstiežų - paskui bus per sunku išlipti iš bedugnės, į kurią save įstūmėme. Privalome susitaikyti su tikrove ir išsivaduoti. Kartokime: "Aš myliu tave ir paleidžiu. Mes laisvi. Esi laisvas tu savoje kelionėje, esu laisva ir aš". Atminkime, kad mirtis neatėmė iš mūsų artimo, mes jo nepraradome, nes jis niekada nebuvo mūsų nuosavybė.

Kančioje ir skausme atsiskleidžia moters stiprybė. Jei moteris išveria ir nepalūžta, ji įrodo moteriškumo didybę ir galią, savo dvasinę aukštumą. Kantriai iškentėta kančia nuskaidrina jausmus ir sielą. O tikras mirusiųjų prisiminimo ir meilės ženklas - tai mūsų gyvenimas.

LIDIJA Iš žurnalo-"Mano metai"

- Jis net užmokėjo už tavo bilietą, o tu mums nei žodžio apie tai. - Monika murmėjo pasigriebdama pagalvę sau.
- Užtenka... Nutilkit... - aš ją nustūmiau nuo mano čiužinio pusės, bet nepajėgiau išsikariauti sau kampą dekiu ir pagalvę. Pasipiktinus savo draugėmis, pervargus apsiklojau su kuo beradau ant žemės ir užmigau.

Užtruko visą savaitę kol mes vėl susigerinom. Apsidžiaugiau kai susitaikėm, pasižadėdama sau daugiau nesiginčyti su jomis, ypatingai dėl kavalierių. Tą sutartį beveik pasirašėm su krauju.

(Bus daugiau)

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Mūsų gerbiama, Adelaidės Šv. Kazimiero bažnyčios

kunigą Juozą N. Petraiti, MIC

Jo gimtadienio proga sveikiname, linkėdami sveikatos ir jo dabartiniame ir ateinančiame pastoraciniame darbe.
Telydi Jus Dievo malonė.

ALKF Valdyba, "Tėviškės Aidų" redakcija ir darbuotojai

PADEKA

a.a. Eugenijai ŠIMKIENEI iškeliavus amžinybės sesers Lidijos Šimkutės-Pocienės, savo, bei mūsų šeimų vardu, reikiu nuoširdžią padėką kun. Juozui Petraičiui už Šv. Mišias, bei laidotuvių apeigas ir visiems atvykusiems Ją palydėti į "dausas". Dėkoju už aukas Jos atminimui kun. Hermano Šulco Vaikų Prieglaudai Lietuvoje, bei Australijos Lietuvių Fondui.

Nuoširdžiai dėkoju už atsiveikinimo žodžius laidotuvių proga, bei išreikštas užuojautas asmeniškai, raštiškai, bei per spaudą. Visa tai palengvino mūsų skausmą Mamytės netekties proga.

Algirdas Šimkus

Dėmesio ALB Geelongo Apylinkės nariams

Sekmadienį, liepos 18 d., 1.30 val. p.p. Geelongo Lietuvių Namuose (Pettitt Park, Bell Post Hill) įvyks ALB Geelongo Apylinkės metinis narių susirinkimas. Visi nariai prašomi dalyvauti.

Darbotvarkė:

1. Prezidiumo sudarymas, 2. Mandatų Komisijos sudarymas, 3.

Darbotvarkės svarstymas ir priėmimas, 4. Mirusiųjų pagerbimas,

5. Praėjusio metinio susirinkimo (2003) protokolo skaitymas.

Klausimai, priėmimas, 6. Garbės narių kandidatų paskyrimai ir rinkimai,

7. Apylinkės Valdybos pirmininko ir išdininko pranešimai,

8. Organizacijų pranešimai, 9. Diskusijos dėl valdybos pranešimų ir jų priėmimas. 10. Kiti reikalai, pasiūlymai, diskusijos. 11. Kavutė.

ALB Geelongo Apylinkės Valdyba

PRANEŠIMAS MELBOURNO KLUBO NARIAMS

1. NARIO MOKESTIS

Jau vėl atėjo tas metų laikas, kada klubo nariai privalo susimokėti metinį mokestį. Šiais metais tai galima atlikti jums patogiu laiku mūsų TALKOS įstaigoje šeštadieniais ir sekmadieniais.

Taip pat sekmadieniais baro salėje po pietų nario mokestį priima Zigmas Augaitis ir Edvardas Marganavičius.

2. IEŠKOME KANDIDATŲ Į VALDYBĄ

Visi valdybos nariai, pagal mūsų konstituciją privalo šiais metais atsistatydinti. Pirmosios kartos „use by date“ jau yra čia pat. Laukiame kandidatų iš mūsų jaunesnio amžiaus narių. Be jų klubo ateitis bus liūdna. Suinteresuoti prašome kreiptis pas valdybos narius. Kandidatų pareiškimai turi būti valdybai pristatyti ne vėliau, kaip rugpiūčio 22 d. Po to valdyba dar privalo paruošti balsavimo lapelius su kandidatų pavardėmis ir išsiųsti klubo nariams su visais kitais pranešimais.

3. KLUBO METINIS SUSIRINKIMAS

Klubo metinis susirinkimas šiais metais įvyks rugsėjo 25 d., 2 val. p.p.

MLK Valdyba

First Snow
by
Edward Reilly
is now available.

This humorous account of his journey in late 2003 to Druskininkai & Kaunas as a volunteer education consultant has been enjoyed by its readers throughout Australia. It can be ordered from the author by sending a cheque or money order for \$30 to E. Reilly, 107 Camden Rd., Newtown Geelong Vic. 3220.

Jau Sninga!

Aukos "Tėviškės Aidams"

\$75 Aldona Scano (Geelong), \$35 F. Borumas (ACT), \$25 A. Pečiulis (NSW), po \$5 V. Bladzevičienė, E. Šidlauskas. \$20 V.M. Narušis (NSW) auka ALKF.
Nuoširdžiai dėkojame aukotojams.
ALKF Valdyba ir "T.A." darbuotojai

Veiklos planas lietuvių kalbos klasių Melburne išlaikymui

Birželio 9 d. Viktorijos svetimų kalbų mokyklos (Victorian School of Languages - VSL) centrinėje būstinėje, Thornbury, mokyklos vadovybės kvietimu, susirinko nedidelė grupė suinteresuotų asmenų, jų tarpe saujelė lietuvių, svarstyti Victorian Curriculum and Assessment Authority (VCAA) pranešimą, kai žadama nutraukti penkių kalbų abitūros lygyje akreditaciją. Paliestos kalbos - bengalų, čekų, latvių, lietuvių, slovenų. Susirinkimą pravedė VSL vedėjas, Frank Merlino.

P. Merlino pristatė VCAA laiškė pateiktų argumentų santrauką:

Mažas šių kalbų mokinių skaičius sudaro finansinį apsunkinimą.

Esant mažam abiturientų skaičiui, kyla mokymo programos ir įvertinimo kokybės klausimai.

Jeigu kalba jau 3 metus iš eilės neturėjo 15 mokinių, ji bus nutraukta (turi būti bent 15 mokinių per visą Australiją - reiškia Sidnėjus, Adelaidę, Melburnas ir kt.). Šis liečia 5 kalbas (11 klasė bus nutraukta gale 2004 metų, 12 klasė - 2005 metų gale).

Nutrauktą kalbą bus galima atstatyti jeigu 3 metus į priekį numatoma pastoviai sulaukti minimalaus mokinių skaičiaus, ir turint atitinkamo lygio mokytojus bei egzaminatorius.

Po išsamių diskusijų vedėjas sutrumpintai surašė susirinkimo dalyvių atsiliepimus:

Kai kurių kalbų atveju negalime tikėtis sulaukti 15 mokinių (pvz čekų - jų didžiausias skaičius pracityje buvo 7).

Net jeigu kas trečius metus būtų leidžiama abitūros klasė, kažin, ar susirinktų 15 mokinių.

Dėl mokymo programos ir egzaminų ruošimo, ir dėl tinkamų mokytojų, egzaminatorių parūpinimo - problemų nėra.

Kas liečia bengalų kalbą, kadangi jų bendruomenė

palyginus naujai įsikūrusi, gali užtrukti kelerius metus, kol bus pasiektas 15 mokinių skaičius. Nesant abitūros lygiui akreditacijos, sumažės ir žemesniųjų klasių mokinių skaičius.

Australija stengiasi vystyti ryšius su penkių paliestųjų kalbų šalimis (pvz. Čekų Respublika pripažįsta australiškas kvalifikacijas)

Kyla klausimas - kodėl yra nustatytas minimalus, būtent 15, mokinių skaičius. Kodėl ne panaikinti šį reikalavimą?

Gal vertėtų tik kas 2 ar 3 metus vesti abitūros klasę.

Susirinkimas nutarė nenuleisti rankų, o bendromis jėgomis veikti, siekiant apversti VCAA sprendimą. Buvo nutarta daryti stiprią reklamą. Kad atsirastų daugiau mokinių - per laikraščius (netgi per didžiuosius "The Age" ir "Herald-Sun"), per radijo programas 3ZZZ, SBS, per bendruomenių organizacijas, socialinius ir sporto klubus, per konsulatą, per bažnyčias, religines, kultūrinės organizacijas. VSL pasiūlė pagelbėti atspausdinant, išsiuntinėjant informaciją. Kvietė savanorių, kurie surašytų laiškus juodraščius.

Taip pat buvo nutarta atsverti VCAA argumentus. Paskirų kalbų atstovai turėtų surašyti savo specifinius atsiliepimus, teigiamus aspektus, problemas, o VSL jų vardu kreiptis į VCAA. Prieš kiekvieną kalbos grupę turėtų ir pati kreiptis į VCAA. Kai kurie atsvertiantys argumentai:

Šioms kalboms Australijoje gresia mirtis.

Šis žingsnis prieštarauja daugiakultūrizmui.

Šių kalbų mokymosi nauda žymiai nusveria bet kokį pinigų sutaupymą.

Buvo pateiktas sąrašas įtakingų asmenų ir organizacijų, kur vertėtų kreiptis prašant, kad ir jie prisidėtų prie kampanijos įtakoti VCAA, kad nebūtų nutraukta kalbų abitūros lygio akreditacija. Tuo tarpu dar ir buvo pasiūlyta paskleisti peticijų lapus. Melburno Apylinkės pirmininkas, Andrius Vaitiekūnas, jau yra paruošęs peticijos lapų parašams rinkti.

Lietuvių kampanijos ryšininku sutiko būti garbės konsulas, Andrius Žilinskas.

J. ARIENĖ

Lietuvos miestų telefonų kodai

Alytus	315	Pasvalys	451
Akmenė	425	Pakruojis	421
Anykščiai	381	Plungė	448
Birštonas-Prienai	319	Raseiniai	428
Biržai	450	Rokiškis	458
Druskininkai	313	Radviliskis	422
Gargždų-Klaipėdos	46	Skuodas	440
Jonava	349	Šilutė	441
Joniškis	426	Šakiai	345
Jurbarkas	447	Šiauliai	41
Ignalina	386	Šilalė	449
Kaunas	37	Šalčininkai	380
Kretinga	445	Širvinta	382
Kaišiadorys	346	Švenčionys	387
Kėdainiai	347	Tauragė	446
Kupiškis	459	Telšiai	444
Kelmė	427	Trakai	528
Lazdijai	318	Ukmergė	340
Marijampolė	343	Utena	389
Mažeikiai	443	Varėna	310
Molėtai	383	Vilkaviškis	342
Neringa	469	Vilnius	5
Palanga	460	Visaginas	386
Panevėžys	45	Zarasai	385

Trumpas vadovas į Lietuvą atvykstantiems Vakarų europiečiams

Geografija

Lietuva yra jūrų valstybė. Jos jūrinė siena yra dvigubai ilgesnė nei Belgijos. Lietuvos jūrų laivynas yra apie 260 kartų mažesnis už Belgijos laivyną (žr. Ekonomika). Lietuvos sostinė yra ne Ryga, kaip priimta manyti, o Vilnius, kuris nėra Rusijos miestas.

Gyventojai

Lietuvos gyventojai save skirsto į dvi kategorijas: „runkelius“ (toks augalas) ir „elitą“. Pastaruoju metu formuojasi ir trečioji kategorija – „Briuselio kopūstai“. Olimpiadų metu visų kategorijų gyventojai vieningai palaiko šalies krepšinio rinktinę.

Nacionalinis charakteris

Tikras lietuvis pirmam pasitaikiusiam užsieniečiui skuba pareikšti, kad gyvenimas Lietuvoje šuniškas ir kad lietuviai – nevykėliai, o Lietuvos valdžioje – vien vagys. Visi lietuviai, sulaukę pilnametystės, reikalauja, kad pase būtina būtų nurodyta jų tautybė. Kuo lietuvis vyresnis, tuo labiau jis tiki pasakomis (žr. Kalba).

Sportas

Kiekvienas Lietuvos gyventojas – jei ne aukštos klasės krepšinininkas, tai bent šio sporto ekspertas. Kalbėti apie krepšinį lietuviams – tai daugmaž tas pats, kas anglams apie orą. Tai ritualas, artimas katalikų liturgijai (žr. Religija). Meninis skraidymas po tiltais – antra lietuvių labiausiai mėgstama Sporto šaka. Vienas lietuvis sugeba labai gerai skraidyti, visi kiti – išgerti į jo sveikatą. Nė vienas lietuvis nemoka žaisti beisbolo, tačiau neretas yra įvaldęs tikslaus smūgio beisbolo lazdos techniką.

Virtuvė

Lietuvoje galima gauti likusioje Europos dalyje itin retai sutinkamo delikateso – specialaus dūmtraukio dūmuose apstingusio kiaulių poodinio riebalų sluoksnio. Vietiniai gyventojai patiekalą vadina „lašiniai“.

Lietuvoje galioja principas: gera virtuvė – gausi virtuvė.

Lietuviai visiškai nepaiso sveiko maitinimosi principo, todėl jų patiekalai dažniausiai gaminami iš natūralių produktų. Geriausi lietuvių virėjai – vyrai. Maistą gamina moterys.

Lietuvoje yra keletas miestų ir dar Kaunas (žr. Kaunas).

Beveik visi miestų gyventojai vyrai moka arti žemę senoviniu arkliai traukiamu plūgu ir pjauti žolę dalgiu, moterys – rankomis pamelžti karvę.

Dariaus ir Girėno sindromas

Lietuviai yra linkę kiekvieną darbą itin efektingai pradėti ir gana prastai užbaigti ar palikti nebaigtą. Dažnai pasitaiko sporto ir politikos srityje.

Keliai

Labai geri iki neįtikėtina blogų. Sostinėje pasitaiko niekur Nevedančių magistralių. Taip pat pasitaiko kelių, turinčių gerą dangą,

Vakaro skaitiniai

bet be horizontalaus žymėjimo. Vietiniai eismo dalyviai (žr. Eismas) puikiai orientuojasi ir be jo.

Nacionalinė idėja

Turėti šeiminką (žr. Nacionalinis charakteris).

Religija

Lietuviai – paskutiniai Europos pagony. Nors dabar jie Lietuvą laiko Marijos žeme, tačiau pagonybės liekanų galima pamatyti kiekviename žingsnyje. Daug sako tai, kad patys lietuviai savo nacionaline religija laiko krepšinį ir garbina keletą stabų. Stabas paprastai vaizduojamas su krepšinio apranga. Vyriausiasis lietuvių stabas yra Sabas.

Paveldas

Lietuvos paveldas yra trijų rūšių. Pirmoji – visi per iki šiol reguliariai vykusius karus nesunaikinti pastatai. Antroji – šlovinga praeitis. Trečioji – nešlovinga praeitis. Pastaroji paveldo rūšis itin kruopščiai saugoma visuomenės pastangomis. Neretai jai rodomi itin šilti jausmai.

Kaunas

Lietuviškiausias miestas. Jo gyventojai labiausiai šalyje mėgsta Klausytis rusiškos popmuzikos.

Eismas

Nesilaikyti draudžiamųjų ar ribojamųjų kelio ženklų – garbės reikalas. Kelių policijai įtarimą kelia pabrėžtinai drausmingi ir mandagūs eismo dalyviai. Nereikalaujantiems kvito kelių policija taiko lanksčią baudų nuolaidų sistemą – 50–90 proc. Derėtis dėl nuolaidų dydžio privaloma.

Architektūra

Lietuvos miestų architektūroje plačiai taikomas architektūrinių kalvų principas. Iš pradžių miestas tvarkingai „užstatomas“ pastatais, tada vidutiniškai kas 50 metų tikslingai subombarduojamas. Iš išlikusių pastatų grupių susiformuoja minėtos architektūrinės kalvos. Kadangi pastarąjį kartą bombarduojama buvo jau beveik prieš 60 metų, tai AK, ypač sostinėje Vilniuje, imtos formuoti dirbtiniu būdu.

Pasaulėžiūra

Lietuvoje susikerta dvi vyraujančios mūsų laikų pasaulėžiūros sistemos: a) nešiuokšlinti, b) visas jėgas mesti šiuokšlių rinkimui. Abiejų pasaulėžiūrų šalininkams sekasi blogai.

Žiniasklaida

Lietuvos žiniasklaida pasižymi ypatingu objektyvumu. Kiekviena šalies žiniasklaidos priemonė pateikia savą kiekvieno įvykio versiją.

Ekonomika

Lietuvoje automobiliai negaminami. Daugiausia pajamų lietuviai gauna iš automobilių eksporto į Rusiją – automobilių pramonės giganto.

Kalba

Kad ir kaip besistebėtumėte, lietuviai kalba ne rusiškai, o lietuviškai. Lietuvių kalba yra labai sena, todėl labiausiai tinka sekti pasakas.

Kaimas

Kuo labiau Lietuvoje valdžia nepaiso elementarios ekonominės logikos, tuo kaimiečiai geriau gyvena.

Menas

Populiariausias lietuvių vaizduojamojo meno objektas – vadinamasis Rūpintojėlis. Dažniausiai Rūpintojėlis skaptuojamas iš medžio ir vaizduoja susirūpinusį Dievą. Užsienio ekspertai pagal tradicinę Rūpintojėlio veido išraišką yra nustatę, kad nuo krikščionybės priėmimo laikų lietuvius kamuoja virškinimo sutrikimai.

Humoreska...

Kam pragaras, o kam rojus

Stasys VARNECKAS

Pasimirė Pašilių sodietis Anicetas. Jo pavargusį kūną priglaudė Kalnakiškis, o siela, deja, purtelėjo pragaran.

- Aš nekaltas! – rėkė Aniceto siela, velnio jodoma į pragaro katilinę, kur turėjo būti užregistruota ir pavaišinta pirmuoju samčiu smalos.

- Aš buvau doras sodietis, referendume už Europos Sąjungą balsavau...

- Žiū, koks šventas! – nusišaipė kipšas. Prie tavęs ir prisiliesti baisu.

Bet viena nuodėmėlė, ir visos tavo dorybės – fit!

- Kokia? Maldauju, kipše, pasakyk! Gal aš dar išsipirksiu.

- Nuo to laiko, kai velniai išrado pinigų, išsipirkti galima tik pinigais, - atsakė kipšas. - O tu, sieliūkšte, plikas kaip tilvikas.

Sudejavo Aniceto siela taip gailiai, kad net kipšui širdis suminkštėjo.

- Tiek jau to, pasakysiu. Tu, žemknisy, sugundei nusidėti dorą žmogų – žemėtvarkininką: už grašius jam atidavei nuosavybės teisę į tėvo hektarus, o paskui vežimas pats riedėjo. Žemės tvarkytojas tavo suknistą dirvoną persikėlė prie marių, visuomenė pasipiktino, partijos susiriejo, kad tą žemę leido kilnoti, ir t.t. Na, dabar aišku, kuo nusidėjai?

- Aišku, bet nelabai, - suinkštė Aniceto siela. - O kur šiuo metu tas, na, tas žemės tvarkytojas?

- Tik jau ne pragare. Iš tavo sklypo jis tokį rojų pasidarė, kad ir dangus jam pavydi, ir prokurorai žegnojasi pamatę.

Nesenstančios tiesos

Negalima nepaisyti keturių dalykų: ligų, ugnies, priešų ir skolos.

P. Kornelius

Kartais daug paprasčiau ir naudingiau prisitaikyti prie kitų, o ne priversti kitus prisitaikyti prie tavęs.

J. Labrujeras

Mes visada mylime tuos, kas žavisi mumis, bet retai mylime tuos, kuriais žavimės patys.

Fde La Rašfuko

Jaunystė – laikas kaupti išmintį, senatvė – laikas ją naudotis.

J. J. Ruso

Reikia išmokti išverti tai, ko neįmanoma išvengti.

M. Montenis

ANEKDOTAI

— Kalbasi dvi draugės.

- Mano vyras toks miegalius! Rytais vos galiu jį prikelti.

- Man lengviau. Manasis boksininkas. Skaičioju iki dešimties, ir jis keliasi!

— Parapijos klebonas prieš pat palaiminimą tarė:

- Yra gerų ir blogų žinių. Gera žinia ta, kad mes turime pakankamai lešų naujai statybai užbaigti. Bloga žinia ta, kad pinigai tebėra jūsų, mielieji, kišenėse.

— Vienoje parapijoje klebonas pamaldų pabaigoje žadėjo prašyti pinigų, nes reikėjo kiaurą bažnyčios stogą taisyti. Bažnyčios vargonininkas sirgo, jį pavadavo kitas žmogelis. Žmogelis klebono paklausė, ką Mišių pabaigai pagroti.

- Sugalvokite, ponaiti, pats. Prieš tamstos muziką žadu prašyti pinigų bažnyčios stogui, - atsakė klebonas vargonininkui.

Mišių pabaigoje klebonas tarė:

-Atstokite visi tie, kurie galite pažadėti 100 litų bažnyčios stogui.

Laikinis vargonininkas užgrojo Lietuvos himną.

— Dvasininkas pasistatė automobilyje neleistinoje vietoje ir paliko tokį raštelį policininkui:

“Niekur neradau vietos. Atleisk mums mūsų kaltes”. Grįžęs jis rado policininko raštelį:

“Nenoriu prarasti darbo. Nevesk mūsų į pagundą”.

